

MOTERŲ DIRVĀ

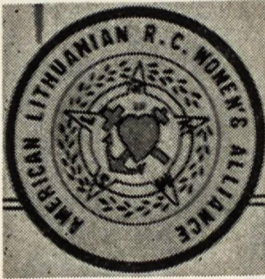
1958 m. Kovo mėn.

(March)

No. 3

A.L.R.K. MOTERŲ SAJUNGOS
ORGANAS

MĖNESINIS
LAIKRAŠTIS

MOTERŲ DIRVA (Women's Field) official organ of the
American - Lithuanian R. C. Women's Alliance dedicated to
Our Lady of Perpetual Help

Editorial and Business Address: 205 Luelde St., So. Bend 14, Ind.

TURINYS — CONTENTS

Motina — Auklėtoja	3
Šv. Kazimiero Jubiliejinius Metus Pra- dedant	6
Onutės Margučiai	9
Susipažinkime su Nauja Centro Rašti- ninke	10
Centro Valdybos Posėdis	11
Kuopų ir Apskričių Veikla	17
"...I Long to Earn" — St. Casimir	19
Plain and Fancy	22
Homes Are Made, Not Bought	23
Personal Notes	23

REDAKTORĖ - EDITOR:

Mrs. DALE MURRAY
205 Luelde St.
South Bend 14, Ind.

BENDRADARBES - FEATURES:

Marijona Čižauskienė, Elizabeth, N. J.; Uršulė Dau-
kantienė, Worcester, Mass.; Irene Kazanauskas, Chicago,
Ill.; Kunigunda Keblinskienė, Brockton, Mass.; Ada
Skučienė, Plainfield, N. J.; Antonia M. Wackell, Wor-
cester, Mass.

Raštus, korespondencijas ir "Moterų Dirvos" visuose
reikaluose rašykite redaktorei.

Published monthly by the American-Lithuanian R. C.
Women's Alliance. Subscription yearly U. S. — \$2.00.
Foreign — \$2.50. Single copy — 15 cents.
"Second class mail privileges authorized at Chicago, Ill."

MOTERŲ SAJUNGOS

CENTRO VALDYBA

1958 - 1959 M.

DVASIOS VADAS

Prel. P. M. Juras
94 Bradford St.
Lawrence, Mass.

PIRMININKĖ

Marija Kasevičienė
16856 Littlefield
Detroit 35, Mich.

I VICE-PIRMININKĖ

Albina Poškienė
6606 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

II VICE-PIRMININKĖ

Marcelė Watkins
110 Barnard St.
Worcester 5, Mass.

RAŠTININKĖ

Victoria Leone
7155 S. Hermitage Ave.
Chicago 36, Ill.

IŽDININKĖ

Donna Kamm
6604 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

IŽDO GLOBĖJOS

Mary Druktenis
1609 S. 50th Ave.
Cicero 50, Ill.

Natalie Šatunienė
6519 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

DAKTARAS-KVOTĖJAS

Dr. S. Biežis
3148 W. 63rd. St.
Chicago 29, Ill.

Moterų Dirva

1958 M. KOVO MĖN. (MARCH)

VOLUME 42, No. 3

MOTINA – AUKLĖTOJA

Prel. P. M. Juras

Dievo Apvaizdos surėdymu motina gimdo žmogų šiame pasaulyje dangiškam gyvenimui. Kadangi pirmapradė nuodėmė pastoja kelia, Motina Bažnyčia Krikšto Sakramentu pagimdo žmogų Dievo malonei.

Šeima yra paties Dievo įsteigta auklėjimo įstaiga, tautos vienetas, naturalus vaikų auklėjimui darželis, kuriame žmogus auga, bręsta ir kuriame statomi kultūros būsimieji rūmai. Savo prigimtimi ir atsiradimo atžvilgiu ji yra pirmutinė žmonių bendruomenė ir pirmutinė vaikų auklėtoja.

Žmogus nėra sutvertas vien šiam laikinam žemiškam pasauliui. Jis siekia ko tai daugiau. Jis savo prigimtimi yra skirtas amžinai laimei. Vaikui reikia įsisąmoninti amžinąsias paskyrimas. Reikia jį išmokyti gyventi taip, kad jis žemišku gyvenimu neprarastų amžinųjų vertybių. Bažnyčia ateina pagalbon. Sakramentais palaiko antgamtinę Dievo malonės gyvybę ir rūpinasi ją išugdyti, išplėsti, išstbulinti ir padaryti žmogų, kiek galima, panašesnį į Kristų.

Vaikučiui, nelyginai augmenėliui, reikalinga šviesa, šiluma, maistas ir jo kūnui ir jo sielai, nes jis yra dvilypis Dievo kūrinys. Jaunatvės žie-

dai skleidžiasi ir vaisiai bręsta jaunimo idealo Saulės skiaistume.

Įsigilinę į žmogaus kilmę bei paskirtį turime pripažinti, kad žmogui nėra žemėje artimesnio asmens, kaip motina. Iš jos susiformuoja žmogaus kūnas ir lieka sujungtas artima giminytės ryšiais. Iš jos jis paveldėja tėvų tautos kultūrą. Už savo kūdikį motina yra pasiryžusi aukoti ne tik savo grožį, jaunatvę, jėgas, bet ir gyvybę. Ji savo švelnia rankute sėja į vaiko širdį gerumo, nekaltumo, pasiaukojimo ir kitų kilnių dorybių sėklas ir saugo jį nuo pavojų. Garbinga, bet kartu ir sunki motinos misija bei užduotis. Reikalingas tinkamas pasiruošimas, aplinkos pažinimas, pavojų pramatymas ir kitų (Bažnyčios ir valstybės) pagalba.

Matomam Mistinio Kūno nariui ir auklėjimo srityje reikalingi paties Dievo skirto matomojo aukščiausio žemėje autoriteto pamokymai. Regimoji Kristaus įsteigtos Bažnyčios galva — popiežius, atlikdamas Kristaus skirtą misiją, mokyti visas tautas, nuolat skelbia žmonijai teisingąjį mokslą ir nurodo grėsiančius pavojus. Manydamas, kad didžiuma moterų (bei merginų) neturėjo progos susipažinti su popiežiaus Pijaus

XII mintimis, pareikštomis katalikams moterims (1945 m. spalio mėn. 21 d.), patieksiu vieną kitą ištrauką. Pilnai tikiu, kad lietuvė priims autoritetingąjį žodį, giliai į savo širdį ir gyvenime stengsis jojo laikytis.

“Tikrasis žmonos vaidmuo yra šeimos židinyje. Jūs esate laimingu būdu susibūrusios moterys bei merginos, kad atliktumėte kaip reikiant prigimtį reikalavimus ir tikruosius jūsų lyties interesus.

Tai kas gi sudaro šį moters vertingumą, kurį ji gavo iš Dievo? Klauskite žmogaus prigimtį, kurią Dievas yra sukūręs, išaukštinęs ir atpirkęs Jėzaus Kristaus krauju.

Tikrasis santuokinio gyvenimo vaisius yra ne tik vaikai, kai vedusiems jų Dievas teikia, bet ir moralinės bei dvasinės vertybės, kurias šeimos gyvenimas teikia žmonai. Kultūra su visomis jos apraiškomis, asmenų ir tautų susibendravimai, pati Bažnyčia, vienu žodžiu — visos tikrosios žmonijos gerovės patiria šių palaimintų vaisių visur, kur klesti šeimyninis gyvenimas, kur jaunimas pratinasi jį svarstyti, gerbti ir mylėti kaip šventą idealą.

Moters funkcija, jos gyvenimo esminis bruožas, jos įgimtas likimas — tai motinystė. Moteris yra paskirta būti motina: motina fizine šio žodžio prasme arba dvasine ir kilnesne prasme, bet nemažiau realia. Šiam tikslui Kūrėjas paruošė ypatingą moters esmę: jos organizmą, ypač jos dvasią, o labiausiai jos gilią jautrumą.

Štai motina, kuri, papildyti vyro uždarbį, išeina dirbti į fabriką ir palieka apleistus namus. Šie, gal jau ir taip gana kuklūs ir ankšti, dabar dar menkesni — dėl priežiūros stokos. Šeimos nariai kiekvienas kas

sau dirba įvairiuose miesto kampuose ir įvairiomis valandomis; jie beveik nesusitinka nei kartu pavalgyti, nei po dienos darbų kartu pailsėti, dar mažiau — bendrai maldai. Kas tuomet pasilieka iš šeimyninio gyvenimo? Kuo šitoks gyvenimas gali patraukti vaikus?

Prie šių motinos nebuvimo šeimos židinyje apgailėtinų pasekmių prisijungia dar liūdnė kita pasekmė: čia turime galvoje mergaitės auklėjimą ir jos paruošimą gyvenimo tikrovei. Įpratusi matyti savo motiną visuomet už namų ir pačius taip liūdnai apleistus, ji nepajėgs juose rasti nė mažiausio jaukumo; ji neįgaus jokio pamėgimo varginančiai namų ruošai; ji nesupras jos kilnumo ir grožio, ji niekad netroš kad nors, kaip žmona ir motina, tai ruošai atsidėti. Tai tinka visiems socialiniams sluogsniams, visoms gyvenimo sąlygoms. Supasaulėjusios moters duktė, kuri mato visą namų tvarką pavestą svetimoms rankoms ir savo motiną leidžiančią laiką tušties užsiėmimams bei pramogoms, paseks motinos pavyzdžiu ir kiek galėdama greičiau stengsis atsipalaiduoti nuo namų gyvenimo vaizdų. Ar galimas daiktas kad vieną dieną jai ateitų į galvą mintis tapti tikra namų ponia (domina), t. y. namų valdytoja laimingoje, klestinčioje ir garbingoje šeimoje?

Kad ji būtų patenkinta, ji turėtų ieškoti pagalbos vidinio ir moralinio gyvenimo rimtyje, religinio auklėjimo drausmingume ir antgamtiniame ideale. Bet kokį religinį auklėjimą, ji galėjo gauti tokiose gyvenimo sąlygose?

Ir tai dar ne viskas. Kai metams bėgant jos motina, be laiko pasenusi, išsieikvojusi ir palūžusi nuo var-

ginančio ir jos jėgas prašokančio blaškymosi, nuo ašarų ir nuo susikrimtimo, mato savo dukterį vėlai grįžtančią į namus, ji neranda joje sau pagalbos ir paramos ir turi pati atlikti visus tarnaitės darbus aki-vaizdoje dukters, nesugebančios ir nepatyrusios namų ruošos darbuose.

Šeimos ir bendruomenės likimas yra pavojuje: tai visa yra jūsų rankose. Todėl kiekviena moteris be išimties, įsidėmėkite tai gerai, turi pareigą, griežtą sąžinės pareigą, ne pasilikti nuošaliai, bet įsijungti į veikimą visomis formomis ir būdais, kurie atitinka kiekvienos jūsų sąlygas. Šitokio veikimo tikslas — su laikyti sroves, kurios grėsia šeimos židiniui, kovoti su doktrinomis, kurios ardo šeimos pagrindus, ruošti, rikiuoti, ir lenkti į gerą šeimos atstatymą.

Studijuoti ir sąmonintis, kokia yra moters vieta ir veikimo sritis visuomenėje, kokios yra jos teisės ir pareigos; tapti savo seserų auklėtoja ir vadove, paskleisti idėjas, išblaškyti prietaringus šūkius, įnešti aiškumo painiavose, aiškinti Bažnyčios mokslą, kad būtų sėkmingiau naikinamos klaidos, iliuzijos ir melas, tuo sėkmingiau niekais paverčiant katalikiškosios dogmos ir moralės priešo taktiką, — visa tai yra didžiulis ir šaukte šaukiąs darbas, be kurio ir karščiausias apaštalavimo troškimas duos tik menkučių vaisių. Tačiau yra reikalingas ir tiesioginis veikimas, jeigu norime, kad sveikos tiesos ir tvirti įsitikinimai nepaliktų platoniški arba atneštų tik labai menkų praktiškų vaisių”.

Šv. Tėvo pamokymu krikščioniškas auklėjimas apima visą žmogų: jo protą, valią ir visas jo galias pilnam gyvenimui. Taip išauklėto žmo-

Alleliuja!

Linksma Viešpaties Prisikėlimo švente sveikinu gerbiamus Dvasininkus, bendradarbes ir mielas Sąjungietes. Linkiu Pergalės Karalių suteikti Jums ramybės ir tikrą Velykų džiaugsmą.

REDAKTORĖ

gaus darbai įgyja antgamtinės vertės. Tikrai yra verta, reikalinga ir išganinga paklusti Motinai Bažnyčiai. Moteriškė “bus išganyta vaikų gimdymu, jei pasiliks tikėjime, meilėje ir šventume drauge su susilaukymu” (1 Timot. 2,15).

Šeimos sudaro tautą, o tautos — žmoniją. Taigi šeimoje glūdi tautinė paskirtis, nes ji deda pagrindus tautinei kultūrai. Tėvai turi spinduliuoti tautine dvasia ir perduoti augančiai kartai tautines vertybes: kalbą, papročius bei tradicijas.

Tautiniam pašaukimui vykdyti tėvai privalo pasinaudoti visais tautinio švietimo bei auklėjimo talkininkais.

Kristaus žodžiuose: “Leiskite mažutėliams eiti pas mane ir nedrauskite jiems, nes tokių Dievo karalystė” (Mork. 10, 14), glūdi įsakymas, o ne pageidavimas ar patarimas. Papiktinimą mažutėlių Kristus priskyrė prie didžiųjų nusikaltimų. Gi už rūpestingą vaikų globimą bei auklėjimą Dievo karalystei prižadėjo gausų užmokestį.

Šventojo Kazimiero Jubiliejinius Metus Pradedant

Amerikos Lietuvių R. K. Federacija, kaip centrinė šio krašto organizacija, jungianti visas lietuvių katalikų organizacijas, kviečia ir organizuotus ir pavienius katalikus tinkamai švento Kazimiero jubiliejų atšvęsti.

Tam tikrame aprašyme, Federacijos Centro Valdyba pažymi, kad šie metai bus turtingi sukaktimis. Pirmoji ir jau žymiai paminėta — Vasario 16-toji. Šiemet suėjo 40 metų sukaktuvės. Prieš 40 metų laisvos ir nepriklausomos Lietuvos paskelbimo aktas buvo Vilniuje pasirašytas. Ruošiamasi paminėti Lietuvos himno autoriaus Vinco Kudirkos šimto metų gimimo sukaktį. Trečioji — šv. Kazimiero 500 metų gimimo sukaktis.

“Atsižvelgiant į tai, kad šv. Kazimiero sukaktis mus veda net 500 metų į tolimąją praeitį, kad per tą laikotarpį jos herojus išliko gyvas netik Vilniuje, netik Lietuvos kituose miestuose ir kaimuose, bet ir Šiaurės ir Pietų Amerikoje, Kanadoje, Europoje, Australijoje, bet ir visuose kituose kraštuose, kur tik lietuvių gyveno, ar gyvena, kad to šventojo religinis kultas vis auga, didėja, turėdamas milžiniškos įtakos mūsų lietuviškos sąmonės ugdymui, mūsų tautos moralinių vertybių iškėlimui, visai tiktų šiuos metus pavadinti šventojo Kazimiero metais.

Vienintelis Lietuvių Šventasis

“Krokuvos karaliaus dvaro metrikų knygoje yra įrašyta, kad Kazimieras, sūnus Kazimiero ir Elzbiotos, yra gimęs 1458 metais, spalio mėn. 3 dieną. Jo tėvas, irgi Kazimieras, buvo Lenkijos karalius, bet kartu ir Lietuvos didysis kunigaikš-

tis, Jogailos sūnus. Jo motina buvo Elzbieta, Habsburgų dinastijos atžala, Vokietijos imperatoriaus Alberto II duktė. Tėvas buvo lietuvis, garsios Gedimino giminės ainis, motina gi austrė. O vienok, 1921 pavasarį, Vilniaus teismas sprendė bylą — buvo kaltinamas lietuvis lenko įžeidimu, kodėl Kazimierą padaręs lietuviu, nepalikęs lenkams. Bylą laimėjo lietuvis, net ir lenkų teismas pripažino, kad Kazimiero gyslose nebuvo nė lašelio lenkiško kraujo.

“Jaunuolis Kazimieras turėjo du mokytoju — istoriką Joną Długosz, humanistą Callimachus Buonacorsi. Pirmasis iš jų tvirtina, kad Kazimiero būta didelių gabumų, nepaprasto žinojimo, antrasis gi liudija, kad jis kartu buvo ir šventas jaunuolis. Kazimierui tebuvo trylika metų, kai jo tėvai panoro jam kardu laimėti Vengrijos sostą. Žygis nepavyko, Dievo Apvaizda jį buvo skyrusi dangiškam karaliaus vainikui.

“Kazimieras du kartus lydėjo savo tėvą Kazimierą, Lenkijos karalių ir Lietuvos didįjį kunigaikštį, į mūsų tautos sostinę Vilnių — pirmuoju atveju jam tebuvo 16 metų, antruoju 21 metai. Jis truputį vėliau pergyvena sąmokslą, kuriuo buvo siekiama jo tėvą nuo sosto nuverst, jo visą šeimą išžudyti. Maištininkai pralaimėjo. Tėvas paliko savo sūnui du metus Lenkijai valdyti. Kaip valstybininkas, Kazimieras, nors buvo dar gana jaunas, daug kuo pasižymėjo. Jis pašalino iš karaliaus dvaro valdininkus kyšininkus, rūpestingai saugojo ir tvarkė valstybės finansus, sustiprino santykius su Vatikanu. Pastebėjęs jo tėvas savo sūnaus gabumus, siunčia Kazimierą į Lietuvą, Vilnių, kaip nuo-

latinį atstovą, didžiąją kunigaikštiją valdyti. Tačiau dabar jau Kazimiero dvasioje buvo įsiviešpatavęs dangaus ilgesys — jis šalinosi nuo viešumos, pamėgdamas tylumą, malda, atgailą, pasninką ir tai taip, kad kartais ištisą naktį, apsvilkęs ašutine, išstovėdavo prie Vilniaus katedros durų, paskendęs meditacijoje. Jis ypatingai garbinęs šv. Mergelę Mariją. Džiova įsimetė į jo plaučius. Kazimieras, gavęs tėvo kvietimą, 1484 metais keliauja į Krokuvą. Pakelyje, sustojęs trumpam poilsiui Gardine, kovo 4 d. tą pačių metų, ramiai užmiega Viešpatyje. Jo palaikai liko palaidoti Vilniaus katedroje, o jo šventumo garšas vis plačiau sklido. Anksti buvo susirūpinta Kazimiero kanonizacija. Iš Vatikano archyvų aiškėja, kad Kazimieras į šventųjų knygas buvo įrašytas popiežiaus Klemenso VIII.

Pomirtinė šviesa

“Dvejų žmonių gyvenime beesama — vieni šios žemės kelionėje susilaukia aukštos garbės: karalių, prezidentų, karo vadų, mokslininkų, rašytojų, menininkų..., tačiau po jų mirties garbės garsas menkėja, jų kapai nyksta, žolėmis apauga; antriesiems netinka šios žemės laurai, jie sužiba, nušvinta, lyg meteorai, visai žemei, visiems laikams, po savo mirties. Ir Kazimieras mums sušvito tik šviesa, kuri veržiasi iš aukščiau, iš anapus debesų. Ir juo didesnė šviesa, juo šviesos priešas stengiasi labiau atminimą mirusio iš žmonių širdžių ištrinti, ar bent jo žemiškus palaikus sunaikinti.

“Vilniaus katedroje šventojo tėvas pradėjo statyti šventojo brolis užbaigė, koplyčią, į kurią, praėjus 120 metų nuo Kazimiero mirties ir paskelbus popiežiaus kanonizacijos

dekretą, mirusio šventojo kūnas buvo perkeltas. Jis tada atrodė taip, kaip kad vakar būtų miręs, nors drėgname kape tiek ilgai išgulėjo. Prie šventojo relikvijų buvo pridėtas ir Marijos himnas: “Omni die dic Mariae”, Marijos garbei. Deja, jo žemiški palaikai nebuvo palikti ramybėje. Trim atvejais tikintieji jo relikvijas buvo išgabenę, saugesnėje vietoje paslėpę — 1655 metais, artėjant rusams prie Vilniaus, aštuoniolikto šimtmečio pradžioje; 1953 metais, kai bolševikai Vilniaus katedrą pavertė muziejum. Nežiūrint to viso Kazimiero šventumo garbė vis labiau plito. Tėvai jėzuitai jau 1615 metais pastatė pirmą bažnyčią Kazimiero garbei. Iki paskutinio didžiojo karo tokių bažnyčių skirtų šventojo prisiminimui, Lietuvos teritorijoje buvo įruošta dvylika. Amerikoje gi, kas dar nuostabiau, iki pabaigos 19to šimtmečio lietuviai dvigubai šventą Kazimierą pagerbė, 24 bažnyčias jo garbei pastatė ir pašventino. Jo globos jieškojo organizuoti vienetai: 1906 metais, Lietuvoje, jo vardu buvo įsteigta geroms knygoms leisti šv. Kazi-

miero draugija. Amerikoje gi 1907 m. įsikūrė lietuvių Seserų Kongregacija.

“Lietuvių tikinčiosios liaudies sąmonėje šv. Kazimieras išliko kaip Maskvos priešas, kas buvo pastebima net nuo 16 šimtmečio. To nepakentė rusų carai, kurie save laikė provoslavijos globėjais. Jie pačiame Vilniuje šv. Kazimiero garbei statytą bažnyčią uždarė, ją paversdami cerkve. Carų politiką tęsia ir dabartiniai komunistai. Tikinčiųjų dėka šv. Kazimiero palaikai apsaugoti nuo išniekinimo, perkelti į kitą vietą”.

Ateities Darbai

A.L.R.K. Federacijos Centro Valdyba toliau rašo: “Mes norėtume dėmesį atkreipti tik į du principinius dalykus.

“Jo Ekscelencija vysk. V. Brizgys yra spaudoje pastebėjęs, kad šventąjį Kazimierą tik tada tinkamai atšvėsime, kai mūsų išniekintoje tautoje, išblaškytuose lietuviuose, pažadinsime vidujinį atsinaujinimą, ilgesį, veržimasi į aukštesnes vertybes, ko lauktume daugiausiai iš mūsų jaunuomenės, priaugančio tautos žiedo.

“Ir antra, kad kiekvienas prie šv. Kazimiero kulto išplėtimo ir mato mu būdu teprisideda. Iš dailininkų, skulptorių lauktume daugiau švento Kazimiero paveikslų, statulų. Manome, kad lietuviai klebonai jų gražias pastangas parems ir tai taip, kad neliks nei vienos lietuvių bažnyčios, kurioje nesirastų švento Kazimiero atminčiai meniškų kūrinių. Neturėtų atsilikti istorikai, rašytojai, poetai, muzikai, surasdami šimtus neišsemtų temų, melodijų. O kad tas būtų daroma savanoriškai, be pažadų, be premijų, pompos.

“Vienintelis lietuvių tautos šventasis, jei mes jį tinkamai pagarbinsime, išprašys iš Gerojo Dievulio, kad mes išliktume katalikų tikėjime, brangintume lietuviškus papročius, tradicijas, savo kalbą, istoriją, kad mūsų jaunimas veržtųsi prie aukštesnių dorybių, kad mūsų pavergta tauta atgautų laisvę ir nepriklausomybę.”

ŽINUTĖS

* 1958 metų rugsėjo 7 d. Marijanapoly nutarta surengti iškilmingą švč. Panelės Marijos garbei Kongresą. Šiam Kongresui ruošti išrinktas komitetas, kurio pirmininku sutiko būti PREL. PR. JURAS, Moterų Sąjungos Centro Dvasios Vadas.

* DAIL. A. TAMOŠAITIENĖ nau dė kilimą, kuriame vaizduojamas šv. Antanas. Kilimą užsakė Kennebunkporto pranciškonų vienuolynas.

* Naujojo LRKSA namo dedikacinės iškilmės įvyko sekmadienį, sausio 19 d., Wilkes-Bare, Pa. Šventinimo ceremoniją atliko ilgametis Susivienijimo dvasios vadas kun. Jonas F. Baltuševičius. Po šventinimo ir naujų patalpų apžiūrėjimo, svečiai vyko į American Legion Home, kuriame atsibuvo dedikacinis bankietas. Dedikacinių iškilmų generaliniame komitete darbavosi ir Mot. Sąjungos I-Vice Pirm. ALBINA POŠKIENĖ, kuri taipgi yra LRKSA Direktorė. Ponia Poškienė asmeniškai dalyvavo iškilmėse.

* Klaipėdoje statoma didelė Katalikų bažnyčia. Senoji karo metu buvo sunaikinta. Po karo daug katalikų ten nusikėlė gyventi iš visos Lietuvos ir dabar Klaipėdos parapija turi per 35,000 tikinčiųjų. Šiuo

ONUTĖS MARGUČIAI

Vieno stambaus ūkininko šeimoje augo penkios dukterys kaip liepos ir vienas sūnus. Iš visų apsikriausia vikri, visų mylima buvo jauniausioji Onutė. Ir buvo už ką ją mylėti. Ji mokėjo daug gražių dainelių ir visada pirmoji pradėdavo dainą. Ji puikiai audė audeklus, o juostas nuasudavo tokias gražias, kad plačioj

darbu rūpinasi klebonas kun. Liudas Pavilionis. Marijos Taikos Karalienės bažnyčiai gautas tam tikras valdžios leidimas ir 1 hektaro sklypas miesto centre. Jos statyba kaštuos per 3,5 mil. rublių. Joje bus galima sutalpinti 3,000 žmonių.

* SOPHIE BARCUS Chicagoje leidžia lietuvišką radijo valandėlę ir dabar mini 25 jos gyvavimo metus.

* Vasario 9 d. Lietuvių Laisvės salėje, Elizabeth, N. J. "Lietuvos Atsiminimų" radijos ir "Rūtos" Kultūros organizacijos surengė radio koncertą - balių muz. JONO ČIŽAUSKO muzikinės veiklos J. A. V. — 50 metų sukakčiai paminėti. Koncertą išpildė "Rūtos" Radijos Dainos Ansamblis, vad. Algirdo Kačanausko, kuris išpildė muz. Čižausko kantatą — "Vilniaus Senelis"; operos solistė Leonė Juodytė - Matthews, kontraltas iš New Yorko; skautų Vyčių oktetas iš New Yorko; pagarsėjusi (Madrido) Ispanijos šokėja, Julija Strazdienė; "Rūtos" Tautinių šokių grupė; ir Estų tautinių šokių grupė iš New Yorko.

Jonas Čižauskas ir jo žmona Marijona yra gerai pažystami ir mylimi Sąjungiečių tarpe, per daugelį metų prisidėdami jų darbuotėje. Sveikiname muz. Joną Čižauską ir linkime geros sveikatos ir laimės toliau darbuotis visuomenėje.

apylinkėj jai konkurentės nebuvo. O jau pasakas mokėjo pasakoti, dažnai suaugęs mėgdavo jos pasiklausyti. Ne tik iš maldaknygės skaitė, bet anais senais, sunkiais baudžiavos laikais maža lietuviškų knygų buvo, ji kokią tik kur sugriebė, kelis kartus perskaitė. "Genovaitę", "Kantriąją Eleną" beveik mintinai mokėjo papasakoti. O apie vaiduoklius, piktasias ar gerasias dvasias, būtų per naktį nespėjus išpasakoti.

Tais laikais buvo mada parapijos kleboną Velykų išvakarėsie apdovanoji margučiais. Visos parapijos merginos lenktyniaudavo kuri gražiausių primargys klebonui margučių. Neatsiliko ir Onutė. Kiekvieną

Velykų rytą, klebonas per pamokslą padėkodavo už margučius, išvardindamas pavardes pagal margučių gražumą. Keli metai Onutė buvo vis pirmoji. Argi ji šiemet atsiliks? Ne, prie mažutės lempelės, o dažnai prie balanės šviesos, vakarodama margino margučius. Didysis šeštadienis! Visa namų ruoša apdirbta. Paliko apsirengti ir nuvažiuoti į bažnyčią, apeiti stacijas, prie grabo pasimelsti ir klebonui nunešti margučius. Desėtką pačių gražiausių surišo į skarelę ir pasidėjo ant čia pat stovinės kėdės laukdama, kada kitos seserys baigs rengtis.

Seserų tarpe buvo priešingas charakteris, Katriutė, kuri visur ir visada vėluodavo, niekur nesuspėdavo. Kaip seserys sakydavo "Na, Katre, ar baigi muilą vežti." Šį sykį Katriutė norėjo pasirodyti smarkuole. Dar

ne visos buvo apsirengusios, o ji įbėgo į gričią, "Aš jau apsirengiau, ir jūsų laukiu." Su tais žodžiais k l e s t ant kėdės, atsisėdo, ant Onutės margučių. Ir vienu sykiu abi ne savo balsu suklykė, bet jau buvo per vėlu.

Tas Velykas klebonas gražių margučių negavo. Bet ir Onutė savo gražių balseliu neatsakė klebo-

nui į giesmę "Linksmą dieną mums prašvito..." nes nei tą vakarą, nei Velykų rytą ji bažnyčioj nebuvo, ji sirgo.

Nuo to atsitikimo niekados nemargino klebonui margučių.

Šis įvykis yra tikras, buvęs senais laikais Sasnavos parapijoje, Marijampolės apskrityje.

Mama Ada

MŪSŲ ORGANIZACIJA

Susipažinkime su nauja Centro Sekretore

Šių metų pradžioje, pereitame Sąjungos seime išrinkta Centro Raštininkė, Viktorija Pasiskevičiūtė-Leone pradėjo atsakingas sekretorės pareigas. Įdant geriau supažindinus nares su nauja Centro Raštininke, pateikiame apie ją smulkesnias informacijas.

Ponia Leone gimė Kewanee, Ill. spalio 17 d. 1920 metais. Su tėveliais persikėlė gyventi Čikagon 1923 m. Mokslą pradėjo Nekalto Prasidėjimo šv. Panelės parapijos mokykloje, kurioje pasižymėjo būdama netik gera studentė, bet ir kaip gabi aktorė bei veikalėlių autorė.

Baigusi pradinę mokyklą, 1938 m. įstojo į Thomas Kelly aukštesniąją mokyklą, kurioje už ypatingai gerus pažymius buvo išrinkta į nacionalinę studentų garbės draugiją (National Honor Society). Šioje mokykloje irgi dalyvavo studentų parengimuose ir buvo išrinkta klasišės sekretore bei pirmininke.

Norint geriau išsilavinti darbui dvejus metus studijavo Metropolitan Business College.

Baigusi mokslą pradėjo dirbti Spiegel, Inc., kurioje išdirbo 13 metų įvairiose pareigose, būtent: sąskaitų koreponentė, legališkų išrinkimų korespondentė, sekretorė, "Accounts Receivable Coordinator" ir revizorė (auditor).

Nekalto Prasidėjimo parapijoje irgi aktyviai veikė būdama Socialietė, valdybos sekretorė, meno ratelio direktorė penkių metų ir Socialiečių choro narė; Lietuvos Vyčių 36 kp. narė ir jubiliejinio bankieto rengimo komisijos pirmininkė; parapijos choro narė ir sekretorė.

Moterų Sąjungon įstojo 1951 m. 67toje kuopoje, kurioje buvo išrinkta finansų sekretore ir vice-pirmininke. Vėliau persikėlė į 46tą kuopą, kurioje buvo išrinkta į sekančias valdybos pareigas: meno ratelio direktorė, korespondentė, protokolo sekretorė, vicepirmininkė ir pirmininkė. Vienus metus pirmininkavo Čikagos apskrityje. Per du metus buvo Moterų Dirvos bendradarbė paruošdama valgių skyrių kiekvieną mėnesį.

Ponia Leone yra daug pasidarbavusi ir kitose organizacijose, kaip tai National Council of Catholic Wo-

men, Raster P.T.A. ir dabartinėje parapijoje šv. Justino altoriaus rėdymo ir rožančiaus draugijoje.

Nauja Centro Raštininkė prieš 15 metų ištekėjo už Leo Leone (Lujanas), kuris gimė ir augo Utica, N. Y., ir augina du sūnus — Leo, Jr. 13 ir Kenneth 8 m. Jos vyras dirba Spiegel, Inc. kurioje yra radio ir televizijos departamento užveizdėtojas.

Džiaugiamės turėdamos patyrusią ypatą šiose atsakingose pareigose ir linkime mūsų naujai Centro Raštininkei geriausios laimės ir pasisekimo naujame darbe.

Centro Rašt. Viktorija Leone

A. L. R. K. MOTERŲ SAJUNGOS CENTRO VALDYBOS POSĖDIS

A. L. R. K. Moterų Sąjungos Centro Valdybos posėdis įvyko sausio 11 d., 1958 m., naujoje Centro raštinėje, 7155 S. Hermitage Ave., Chicago, Ill. Susirinkimą atidarė Centro Pirmininkė Marija Kasevičienė, antrą valandą po pietų, atkalbėdama Tėve Mūsų, Sveika Marija ir baigdama maldą sekančiais žodžiais: "Susirinkome Moterų Sąjungos Centro Valdybos Narės. Esame mūsų narių pavestos spręsti ir įgyvendinti visus reikalus liečiant Moterų Sąjungą. Jos tiki, kad mes atliksime savo užduotį kuogeriausiai. Mes kaip Centro Valdyba, dirbsime kartu išvien, visi nutarimai, bei reikalai bus svarstoma ir atlikta kartu. Pavestus mums reikalus, spreskime kantriai, atydžiai, be jokių asmeniškumų ir tuo pačiu gerbkime viena kitos nuomonę sąžiningai, sveriant visus faktus, gerovei ir garbei mūsų organizacijos. Dieve mums padėk."

Dalyvės: Pirmininkė Marija Kasevičienė, I-moji Vice-pirmininkė Albina Poškienė, Raštininkė Viktorija Leonė, Išdininkė Donna Kamm, Išdo globėjos Natalija Šatūnienė ir Marijona Druktanis, Illinois direktorė Marijona Paukštienė. Redaktorės ir Daktaro - kvotėjo nebuvo. Taipgi dalyvavo buvusi raštininkė Marijona Vaičiūnienė. (Marijona Šrupšienė, buvusi I-moji Vice-pirmininkė atvyko vėliau).

Kadangi protokolo knyga nebuvo perduota naujai raštininkei, protokolas praeito posėdžio nebuvo skaitytas. P. Vaičiūnienė mintinai išdavė raportą iš posėdžio laikyto gruodžio 28 d. 1957 m.

1. Dr. S. Biežis apsiėmė būti Daktaru - kvotėju.

2. Sąjungos Dvasios Vadu, laukiama Prel. P. M. Juro sutikimo ir jo užgyrimo nuo Kunigų Vienybės tuo reikalu. P. Vaičiūnienė sutiko para-

šyti laišką. Gavusi atsakymą praneš C. Raštininkei V. Leonė.

3. V. Leonė pranešė, kad nežiūrint Seimo nutarimo kad ant pirmos ligonės blankos gydytojo parašas nereikalingas, vistiek kelios blankos atėjusios į raštinę su gydytojo parašu. Valdyba nutarė negražinti blankas bet per Dirvą pranešti kuopų raštininkėms apie Seimo nutarimą.

4. Diskutuota apie pašalpos mokėjimą. Nutarta, kad pašalpa kaip praeityje, bus mokama pagal Konstituciją, t. y. "nuo pranešimo dienos apie savo ligą kuopos raštininkei". Kuopos raštininkė nedelsiant turi pranešti C. Rašt. Po to, 2 kartą — kada gauna pažymėjimą nuo savo gydytojo, kad ligonė yra sveika, taipgi pranešti C. Rašt. C. Valdyba patarė, kad Raštininkė p. V. Leone ir I-moji Vice-pirmininkė p. A. Poškienė nuvyktų pas Dr. S. Biežį pasikalbėti kas link Sąjungos pašalpos mokėjimo ir blankų.

5. P. Vaičiūnienė pranešė, kad ji kalbėjo su aktuaru P. Moskowitza apie "nonforfeiture certificate". Jo mokestis būtų \$300.00 už sutvarkymą ir padarymą naujo paliūdymo. Centro Valdyba įgalioja Raštininkei padaryti susitikimą dėl pasikalbėjimo apie "non-forfeiture certificate". Komisija sudaro I-moji Vice-Pirmininkė Albina Poškienė, Iždininkė Donna Kamm ir Raštininkė V. Leonė. Pageidauta, kad p. Moskowitza sudarytų rezoliuciją ir, kad būtų iš anksto pasirėngusios, jeigu kartais būtų reikalinga tokia rezoliucija siųsti į Apdraudos Departamentą.

6. *Naujų narių vėjus*. P. Vaičiūnienė pranešė, kad vėjus pasekmės nelabai kokios. Neužtektinai buvo reklamos bei agitacijos. Nors laiko liko nedaug, bet pageidauta, kad

redaktorė kiekvieną mėnesį ragintų, reklamuočių Naujų Narių Vėjų. Bet atrodo, kad neužtenka raštų raginimas, bet yra reikalinga daugiau asmeniškų kontaktų.

7. Kyla klausimas apie valdybos pasirašymą spulksos ir Metropolitan State Bank, kur randasi mūsų "checking account" ir "safety-deposit" dėžė. P. Vaičiūnienė išeinanti iš raštininkės pareigų, gaus liūdymus keitimui parašų. Bet į banko skliautą turi asmeniškai valdyba nuvykti. Valdyba įgalioja iždininkę D. Kamm, Raštininkę V. Leonę ir Iždo Globėją N. Šatūnienę nuvykti į Metropolitan State Bank, sykiu su buvusia Raštininke M. Vaičiūniene, peržiūrėti Sąjungos dėžę ir išimti nereikalingas bei pasenusias popieras.

8. Pennsylvania license reikale — p. Vaičiūnienė pranešė, kad dar nebaigtas reikalas. Lapkričio mėnesį Pennsylvania Apdraudos Departamentas pareikalavo mūsų Seimo protokolą. P. Vaičiūnienė gavus protokolą iš Seimo Raštininkės, pasiuntė buvusiai pirm. Julia Mack, kuri išsiuntusi pagal reikalavimą. Iki šiol negauta jokio atsakymo. Centro Valdyba įgalioja p. Vaičiūnienę tęsti korespondenciją su Pennsylvania Apdraudos Departamentu šiame reikale, ir jei nesibaigtų per korespondenciją, kad p. Vaičiūnienė ir Centro pirmininkė M. Kasevičienė asmeniškai nuvažiuotų į Harrisburg, Pennsylvania. Pagal Seimo nutarimą išlaidos būtų apmokėtos.

9. Skaitytas raportas iš Redaktorių D. Murray. Redaktorė pranešė V. Leonei, kuri buvo Seimo Raštininkė ir M. Vaičiūnienei, kad Seimo protokole, 7-oj sesijoje randasi dvi klaidos. Ant puslapio 39 turi būti — "Redaktorė \$50.00 į mėnesį ir

\$10.00 administracijos reikalams". Ant puslapio 40 turi būti "Seimas rekomenduoja Redaktorei ir Daktarą - Kvotėją palikti Centro valdybai išrinkti."

10. Kas link susidėjimo dėžės ir rašomąją mašinėlę, C. Valdyba paliko p. D. Kamm pasiteirauti apie kainą, ir t. t. ir pranešti kitame posėdyje.

11. Nutarta, kad C. Valdyba samdytų Administratore, kuri turėtų būti iš Chicagos apylinkės taip-gi, kad būtų Sąjungietė. Pageidauta, kad Centro Raštininkė gautų iš Draugo Moterų Dirvos siuntimo sąrašą, ir kartu su Redaktore patikrintų abiejų rekordus ir, kad šis siuntimo sąrašas būtų sulgytas data.

12. Kitos rekomendacijos buvo atidėtos iki kito posėdžio.

13. Išdininkės Raportas sekantis:

Receipts for December 1957 include:	
Members dues	\$841.78
Interest-Chicago Sav. & Loan	150.00
Standard Fed. Sav. & Loan	171.18
Mutual Fed. Sav.	175.00
St. Anthony Sav.	175.00
Brighton	175.00
Columbus	175.00
Prospect Fed. Sav. & Loan	200.00
Also interest from cashed	
U. S. Bond of \$5,000	62.50
Total	\$2,125.46

Disbursements for Dec. 1957 taking in consideration vouchers 598 and including 642 — were \$2,401.31. If there are any more vouchers coming forth after this date, I don't know anything about them.

As of December 31, 1957 —

My balance at the bank as per

statement is	\$2,877.69
I have cash on hand	1,481.27
Total	\$4,358.96

Outstanding checks	1,824.56
plus lost checks Draugas	354.00
Pivariunas	15.00

14. Išdininkės klausimas apie priimtą laiškutį siunčiant čekį atidėtas kitam posėdžiui.

15. Centro Valdyba rekomenduoja, kad ant raštinės "letterheads" būtų visų valdybos narių vardai ir ir antrašai ir įgalioją C. Rašt. atspausdinti 1000 "letterheads".

16. Centro Pirmininkė M. Kasevičienė klausė apie išlaidas atvažiavimui į posėdį. Visos bylos turi būti prisiūtos raštininkei ir bus užmokėtos.

7. Raštininkė pranešė ir p. Vaičiūnienė pritarė, kad Sąjungos "knygos, formos ir visas turtas buvo atiduota naujai Raštininkei sausio 4 d. 1958 m."

18. Raštininkė pranešė, kad knygos, sąskaita ir Sąjungos finansinis stovis bei kitos informacijos turėjo būti pridurtos aktarui sausio 5 d. 1958, bet tas nebuvo galima padaryti greičiau negu sausio 10 d. V. Leonė pareiškė dėkingumą p. Vaičiūnienei už pagelbą bei kantrumą visuose klausimuose kas-link raštininkės pareigų, tvarkymo knygų ir t.t.

19. M. Vaičiūnienė pranešė, kad ji šiandien, sausio 11 dieną atiduoda naujai raštininkei p. Leonė Sąjungos korespondencijas nuo 1952 metų iš Valstijų Apdraudų Departamentų ir taip-gi kitus laiškus liečiant Sąjungos reikalus, išskiriant Pensilvanijos license reikale.

20. Mass. license nebuvo atnaujinta kadangi jie reikalauja, kad naujų mokesčių lentelė būtų inkorpo-

ruota į mūsų by-laws. Palikta kitam posėdžiui.

21. Centro valdyba rekomenduoja, kad Sąjungietės dalyvautų kovo 4 d. 1958 m. šv. Kazimiero paminėjime. Iš Centro Valdybos atstovauti apsiėmė A. Poškienė, D. Kamm ir N. Šatūnienė. p. Poškienė pareiškė padėką naujai Centro Pirm. p. M. Kasevičienei, kuri savo lėšomis lapkričio mėn. 1957 m. buvo atvažiavusi į Čikagą organizacijos reikalais.

Prieš užbaigiant posėdį p. M. Vaičiūnienė išeidama iš savo pareigų reiškė linkėjimus naujai Centro Valdybai, o ypatingai C. Pirm. M. Kasevičienei ir C. Rašt. V. Leonė. Centro Pirm. M. Kasevičienė baigė susirinkimą su malda septintą valandą vakaro.

Viktorija Leonė
Centro Raštininkė

Marija Kasevičienė
Centro Pirmininkė

Pagerbime Veikėją

Chicagos Apskritis nutarė pagerbti buvusią Centro Raštininkę Marijoną Vaičiūnienę. Praeityje kelerą metų sėkmingai yra pirmininkavusi Apskričiai, 2-je ir 48-je kp. Nemėginsiu, o gal ir būtų sunkoka aprašyti visą jos 30-ties metų būgįje darbuotę. Kurios sekė organizacijos veiklą ir interesavosi jos eiga, tos gerai žino p. Vaičiūnienės pasiūlytą Sąjungos reikalams.

Taigi pasitraukiant jai, iš pareigų, turėtumėm suprasti ir tinkamai atsidėkoti, ir įteikiant dovaną palikti malonią atmintį. Viršminėtas pagerbimas rengiamas šauniu bankietu balandžio 12 d. Margo's Colonial Inn., 6351 S. Ashland Ave. Chicago, 6-ta v. v.

Atsikreipta laiškais į apylinkės kuopas, o viešai per Moterų Dirvą kviečiame visas M. S. kuopas prisidėti prie dovanos, kuri bus įteikta bankieto metu. Pasitikime, kad šį mūsų sumanymą pilnai paremsite ir prisidėsite pagal kuopos išgales.

Pinigines dovanas siųskit Apskričio Išd. D. Kamm, 6604 S. Washtenaw Ave. Chicago 29, Ill. Visos kuopų paskirtos dovanos, turi būti pri-

Marijona Vaičiūnienė

siųstos ne vėliau kaip kovo mėn. pabaigoje.

Chicagos kuopom yra prisiųsti banko tikietai, grąžinkit kaip išparduosite, nes dvi savaites prieš reikia žinoti dalyvaujančių skaičių. Dar kartą kviečiame Visą Centro Valdybą ir visas sąjungietes į bankietą, kuriame netik nuoširdžiai pagerbsim veikėją, bet irgi atnaujinamos draugiškumą maloniai praleisime vakarą.

Chicagos Apskričio Valdyba ir
Illinois Direktorė Marijona
Paukštienė

Šios kuopos prirašė sekancias naujas nares per 1957 m.

Kuopa	Illinois
2	Louise Virkutis, Pomirtinės
3	Carol M. Stacknik, Pomirtinės
7	Malvina Waitkus, Pašelpos ir Pomirtinės
20	Rita Dobilaitis, Pašelpos ir Pomirtinės Stephanie Brennan, Pašelpos ir Pomirtinės Alice Mickewicz, Pašelpos ir Pomirtinės Olga Jauniškis, Pašelpos ir Pomirtinės Agnes Pauliukaitis, Pašelpos ir Pomirtinės Sophia Sadewicz, Pomirtinės Virginia Balzekas, Pomirtinės
46	Dolores Dauzvardis, Pomirtinės
48	Joan Kinas, Pomirtinės Uršulė Čiuprinskienė, Pomirtinės Aldona Milauckas, Pomirtinės Anna Ramanauskas, Pomirtinės

Kuopa	Massachusetts
4	Regina A. Vismanas, Pomirtinės
5	Mary Platinsky, Pomirtinės
27	Mary A. Kneizys, Pomirtinės Barbara H. Kay, Pomirtinės
54	Adelė Bagdonas, Pomirtinės

Paskutinės trys narės prisirašė gruodžio 1957 pabaigoje.

Sąjungietės, ar ne būtų gražu, kad jūsų kuopa irgi turėtų savo kuopoje naujų narių. Nors vėjus neužilgo baigsis, nuoširdžiai prašau jūsų pasidaruoti ir prirašyti naujų narių. Kas prirašys narę ant \$150.00 pašelpos ir pomirtinės gaus komiso \$ 1.00, ant \$ 150.00 (be pašelpos) irgi gaus \$ 1.00, ant \$ 300.00 gaus \$ 1.50, ant \$ 500 gaus komiso \$ 2.00 Nors aš jau nebebūsiu Centro Valdyboj bent bus malonu skaityti ir matyti jūsų kuopos numerį Moterų Dirvoje.

Kiek narių kiekviena Valstybė prirašė per 1957 metus I. Pašelpos ir Pomirtinės skyrius:

Illinois	prirašė	15 narių
Massachusetts	„	2 nares
Viso		17 narių

Pereitų metų statistika

Šiuomi parodau kiek narių mirė per
1957 metus:

<i>Valstybė</i>	<i>mirė</i>	<i>išmokėta</i>
Illinois	7	\$ 1,050.00
Massachusetts	7	1,050.00
Michigan	7	1,050.00
Connecticut	2	300.00
Pennsylvania	2	300.00
New Hampshire	1	150.00
Maryland	2	300.00
Ohio	2	300.00
Maine	1	150.00
New York	2	300.00
	33	\$ 4,950.00

Per 1957 metus palšalpa buvo iš-
mokėta sekančiai:

<i>Valstybė</i>	<i>narės</i>	<i>išmokėta</i>
Illinois	23	\$ 807.50
Massachusetts	29	935.00
Michigan	13	360.00
Connecticut	8	210.00
Pennsylvania	8	205.00
Ohio	5	150.00
New York	3	110.00
New Jersey	1	40.00
New Hampshire	4	120.00
Maine	3	100.00
Wisconsin	1	25.00
Maryland	1	10.00

Per 1957 m. mirė 33 narės ir po-
mirtinė visų yra išmokėta.

Viso 99 \$ 3.072.50

Pastaba: Žiūrėkite kiek narių mirė ir kiek pašelpo buvo išmokėta kiekvienoj valstybėj, ir kiek narių prirašė. Moterų Sąjunga turės ką nors daryti, kad palaikyti nors tiek narių, kiek išmiršta ir kiek pašelpo išmokėta. Dėl to Illinois Valstybė visuomet ragina prirašyti bent tiek narių per metus kiek išmiršta. Sąjungietės, pasistenkite nors per 1958 metus prirašyti naujų narių. Priduokime energijos mūsų naujai Centro Valdybai darbuotis. Gal mes sena Valdyba nemokėjome kaip auginti mūsų Sąjungą. Dabar visos yra jaunos valdybos narės. Yra viltis dabar, kad mūsų organizacija padidės.

Kadangi šita yra mano paskutinė atskaita baigiant savo darbą kaip Centro Raštininkė, noriu plačiau nurodyti kas atlikta ir kas ne. Illinois, Massachusetts ir Michigan Valstybės License dalykas yra tvarkoj. License turės būti atnaujintos liepos 1, 1958.

Connecticut galima plačiai veikti be "LICENSE" nes tenai nėra reikalo turėti, nes mūsų pomirtinės išmokėjimo sumos yra tikrai \$ 150.00; \$ 300.00 ir \$ 500.00. Pennsylvania license dalykas iki šiol nėra baigtas. Iki gruodžio 31, 1957 buvo visos bilos, Centro Valdybos algos išmokėtos. Nauja Centro Valdyba pradės savo darbą nuo sausio 1, 1958. Sausio 4-tą dieną nauja Centro Raštininkė Ponia Victoria Leone perėmė visus dokumentus ir rekordus, kurie buvo pas mane Centro ofise.

Marijona Vaičiūnienė

KUOPŲ IR APSKRIČIŲ VEIKLA

CONNECTICUT

MANCHESTER

The members of Chapter 57 held their yearly election of officers at Lithuanian Hall, Dec. 3, 1957. The following officers were elected: President — Mrs. Anthony Zilinskas; Vice-President — Mrs. Joseph Marcin; Financial Sec. — Mrs. George Hussey; Treasurer — Mrs. John Tierney; Recording Sec. — Mrs. Paul. Pilkin. Best of luck to the officers. May they have a wonderful year. By their past records, we are proud to have them as our leaders.

A "members only" supper was held to start the New Year right. The hostesses out-did themselves, especially with the old Lithuanian favorite "kugelis". The hostesses were Mrs. Anthony Zilinskas, Mrs. Joseph Marcin, Mrs. Victor Zableskas and Mrs. John Tierney. The regular meeting took place after the supper and new plans were made for the coming year.

Helen Brazauskas

WATERBURY

Moterų Sąjungos 43čia kuopa laikė savo metinį susirinkimą sausio 3 d. 1958 m. Buvo išduotas 1951 m. kuopos veiklos raportas, kuriame pasirodė atlikta daug gerų ir mielaširdingų darbų. Paaikšėjo, kad kuopa turėjo 10 rim-

tai sergančių narių, kurios buvo aplankytos ir apdovanotos ligos metu ligonių lankytojų Mary Shambaris ir Anna Šmotas. 1958 m. valdybą sudaro sekančios: Pirm. Mary Bakutis, Vice-Pirm. Joan Gluodenis, Fin. ir Prot. Rašt. Mary Shambaris (Prot. Rašt. Mary Fortier yra išvažiavusi į Texas).

Buvo išduotas raportas iš metinio Kalėdinio pobūvio, kurį surengė kuopos pirmininkė Mary Bakutis su pakelba Stephania Sapranas, Joan Gluodenis ir Marcella Digimas. Laike pobūvio buvo išleista laimėjimui šilkinė kaldra, kurią paaikavo pirm. Mary Bakutis. Pelnas buvo skiriamas dėl ligonių.

Metinis susirinkimas turėjo įvykti gruodžio mėn. Dėl laiko stokos, nebuvo galima aptarti visus reikalus ir reikėjo atidėti kitam susirinkimui. Po susirinkimo buvo atsilankęs Kun. Edmundas Shambaris, M. M., kuris ką tik grįžęs iš Japonijos ir palinksmino Sąjungietes parodydamas filmą apie Japonų gyvenimą. Džiaugėsi jo mamytė Mary Shambaris sulaukusi savo sūnų Kun. Edmundą, kurį nebuvo mačiusi per 6 metus. Tik gaila, kad sugrįžęs nerado savo tėvelio Antano Shambario, kuris jau du metai ilsisi Kalvarijos kapinėse. *Korespondentė*

NEW BRITAIN

Trumpas bet svarbus pranešimas 38 kp. narėms, būtent: šių metų metiniame susirinkime, kuris įvyko sausio mėn. vice-pirm. A. Tamošaitienės namuose ta pati valdyba buvo vienbalsiai užtvirtinta šiems metams ir susideda iš sekančiųjų: Pirm. J. Valantine, Vice-Pirm. A. Tamošaitienė, Rašt.

B. Mičiūnienė, Ižd. O. Valinčienė, Iždo Globėja K. Savickienė, tvarkdarė O. Jeninienė, koresp. B. Mičiūnienė.

Susirinkimai bus laikomi ta pačia tvarka, -būtent, kas pirmą mėnesio pirmadienį, 7-ta val. 30 min. vakare, šv. Andriejaus parapijos salėje. Šiame susirinkime buvo plačiai pasitarta Motinų Dienos reikalu. Nutarta užprašyti šv. Mišias, eiti bendrai prie šv. Komunijos ir turėti vakarienę su programėle. Vakarienei šeimininkaus A. Tamošaitienė, M. Valauskienė, M. Ptakosky ir J. Vasilinskienė; programėlę sutvarkys J. Valantine, O. Valinčienė ir O. Gudiniene.

Panelė M. Jenušonyte ištakėjo ir permainingą pavarde į Piliponis. Sąjungietės jai įteikė dovanėlę vedybų proga ir skaitlingai dalyvaavo jos pagerbimo pobūvyje.

A. Grigutienės sūnus Donald apsidėdė. Jis yra akių gydytojas.

Įvairios ligos taip pat aplankė mūsų nares. Rimtai sirgo M. Staškeliūnienė, A. Tamošaitienė, O. Gudiniene, R. Jenušonienė ir šiomis dienomis susirgo K. Savickienė, iždo globėja, ir randasi General ligoninėje.

Visos narės gražiai darbavosi per visus metus dėl įvairių labdarinių darbų, tik gaila, naujų narių gavimas sunkiai eina. Visoms narėms linkime gerų sekmių šiais metais.

B. M.

NEW JERSEY

LINDEN

Amerikos Lietuvių R. K. Moterų Sąjungos 53 kuopa, gyvuojanti Linden, N. Y. 1957 metų užbaigai, t. y. lapkričio mėn. 24 dienos vakare, Lindeno Lietuvių svetainės

patalpose suruošė šaunią vakarienę su menine programa.

Meninę programą paruošė ir jai vadovavo mūsų visų gerbiama dainininkė - muzikė Marijona Čižauskienė.

Ypatingai linksmas ir įdomus buvo orkestras, kurį sukūrė ir išpildė pačios sąjungietės. Gražiai padainavo duetus Z. Zubkienė su J. Stanioniene ir St. Strazdienė su M. Lelešiene.

Gi K. Šukienė ir Z. Zubkienė suvaidino linksmą komediją "Adomas ir Ieva". Muzikas Jonas Čižauskas gražiai paskambino pijaunu ir padainavo kelias daineles. Juliją Strazdienė pašoko kelius įdomius ispaniškus šokius.

Kaip teko patirti viešnios ir svečiai buvo patenkinti įdomia programa ir skania vakariene, kurią paruošė mūsų gabios šeimininkės.

Visapusiškai pasisekusio vakaro vedėja buvo mūsų kuopos pirminkė K. Šukienė.

Taip pat pereinusių metų pabaigoje mūsų sąjungietės sirgo. Ona Atutienė buvo susilaužiusi kairią ranką, Elena Karnauskienė krisdama nuo laiptų į rūšį buvo sužalėjusi ir didžiai sutrenkusį galvą ir Julijona Tvaskienė sunkiai sirgo persišaldymo liga.

Kuopos Korespondentė

RAŠTININKIŲ DĖMESIUI

Seime buvo nutarta turėti tik vieną daktaro blanką vieton dviejų. Pirmą blanką užpildo kuopos valdyba, paskutinę blanką užpildo gydytojas. Prašome laikytis šios tvarkos ateityje.

“... I LONG TO EARN” – St. Casimir

ANTONIA M. WACKELL

When St. Casimir's tomb was opened — 122 years after his death — a hymn to our Lady was found resting on the breast of the holy body. Towards the end of a lingering illness, he had predicted the hour of his death and requested that the hymn be written and placed in the tomb when he died. The vault — from the dampness surrounding it — crumbled away under the hands of the workmen as they were preparing to transfer the body to the cathedral in Vilna; but the body found in the tomb was whole and incorrupt, robed in silks, and the hymn appeared as though it had been placed there only a short time before.

During his brief lifetime of 25 years, St. Casimir as a young prince, expressed a sublime love for Our Lady and referred to her as “my dearest Mother.” Out of this love he composed a beautiful hymn which he recited day after day. The first two lines tell us that...

Every day should be

A day of praise for Mary.

Then salvation will be ours

Through this Lily of the Heaven.

His true devotion to our Lady led many others to honor Mary.

Sometimes questions arise as to how Casimir, Prince of Lithuania, became a saint. Is it not generally known that many miracles have been attributed to the holy body? Sick were healed, the lame walked, the blind saw, and a well-known boyar's dead daughter, Ursula, was raised to life.

The miraculous appearance of St. Casimir brought two victories

to the armies of Sigismund II, Grand Duke of Lithuania.

Because of the miracles performed by Prince Casimir, the Martyr, Pope Leo X decreed that Prince Casimir, the servant of God, merited the title of Blessed. He was beatified in 1521 — just 37 years after his death.

From the very beginning the Church has venerated saints, and martyrs were the first to be honored. So 100 years later, Blessed Casimir — after performing still more miracles, was canonized a saint by Pope Paul V in 1621. Let us learn a little more about this young saint — his youth and life, and why he is worthy of veneration and imitation.

St. Casimir, born Oct. 5, 1458, was the son of Grand Duke Casimir III, and Elizabeth of Austria. The young prince, his 7 brothers and 6 sisters lived in magnificent and luxurious surroundings, but he preferred to wear a hair-shirt under his outer garments, and to sleep on the bare floor at the foot of his comfortable, silken-covered bed. Winter nights found him kneeling barefooted in the cold churches, or, if the doors were still closed in the early mornings, he would lie down before them outstretched in the form of a cross and wait until the doors were opened.

The prince and his brothers had the learned and devout, John Dugloss, Bishop of Lemberg, for their teacher. Through him the youthful Casimir learned the meaning of charity and the virtues. His kindness

to the sick and the poor was known to all.

The troubled, hesitating to go to Casimir III for aid, turned to the young Casimir for help. While attending to the needs of the sick, he would perform the most humble tasks in their homes for long hours. The grandees rebuked him for this servility telling him that he was degrading himself in such service, and that it was unbecoming of him who was of noble birth. To these frowners he would say: "There is nothing more noble, even for the greatest of the earth, than service to Christ through service to the poor, the beggars, the sick, and so I regard it the highest of honors to labor for them."

There were those who were astounded to think... that this youthful prince chose to labor for the poor and afflicted... that he was indifferent to personal pleasures and honors... that he, instead, found happiness in prayer and penance, and works of charity.

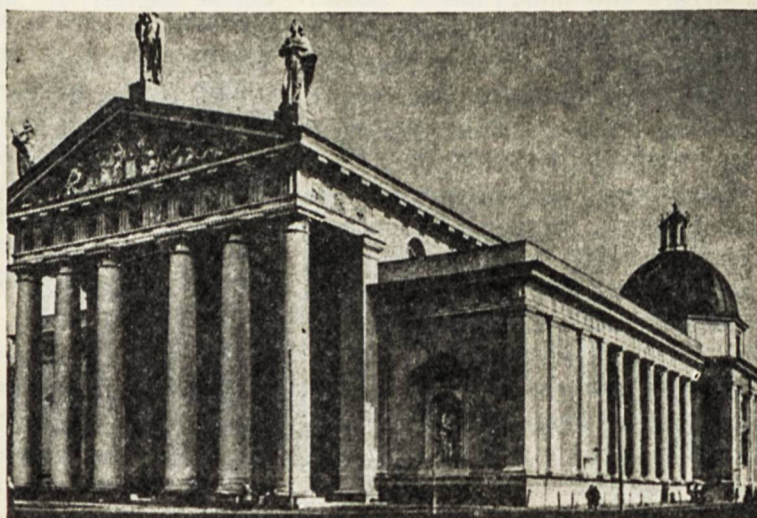
When Vladislov, his elder brother, became King of the Czechs, prince

Casimir was reminded that the Polish throne was waiting for him. When he was informed by the courtiers of this good fortune he replied, "I do not covet that kingdom, for God made me for another kind of kingdom, one that Christ created with His suffering. It is enough for me, that I learn to reign well over myself and my violent desires."

Other neighboring kingdoms, aware of his virtues, begged him to be their king, but the prince steadfastly resisted having no desire for those honors. The Hungarian Diet dissatisfied and discontented with their King Matthias Korvinus, begged him to accept the throne. More in obedience to his father's wishes and ambition, he accepted... at the age of 13. Although he agreed to be the king, he made known that "All these earthly honors and trivial vanities, are spider-webs of delusion, in comparison to the everlasting glorious heavenly crown that passionately, I long to earn."

As prince Casimir and his army — furnished by his father — approached the Hungarian border, they

Vilnius
Cathedral
containing
St. Casimir's
tomb.

were met by King Matthias and his army. There was riot, confusion and disorder. Advised by his men, the prince gladly returned to Cracow, having no wish to participate in the pouring of Catholic blood in the dissension. Some sources would have us understand that young Casimir was banished to Cracow because he had failed in carrying out the arrangements to claim the throne, but it has been recorded that his return was approved by his father Casimir Jegelajtes and Pope Sixtus IV. After that incident he never accepted a throne again, although in the absence of his father who occupied Lithuania, prince Casimir governed Poland from 1479 to 1483.

He visited all the cities in this kingdom and, when duties permitted, he spent as much time as possible in prayer and meditation. His health began to fail. The most learned physicians could do nothing to cure him and advised him to marry. An attempt was made to make him wed the daughter of a German emperor, but he refused, ignoring the doctor's assurances that with marriage his health would improve. Prince Casimir was determined not to break his vow of continence which he had taken. "That I shall never do" he said, "for this temporary recovery to good health, I should have to break my promise, and suffer the loss of the love of God."

Shortly after that his health declined. He foretold the hour of his death and instructed the hymn to be written. As always before, he meditated on the passion of our Saviour, in tears, pressing gently

the blessed crucifix to his breast. At last he went to Heaven to accept the Martyr's crown, earned by his determination to the end, to keep his oath of chastity from which not even death could turn him away. He died on March 4, 1483.

Salvation was St. Casimir's through Mary, the Lily of the Heaven.

Notes:

Page 19

- * The Russian title boyar was conferred upon one who served as bodyguard and chief warrior to a Prince. They acquired property and rose to positions of authority.

Page 19

- * Blessed... A person may not be called Blessed before at least 2 miracles certified by experts and approved as such by the Congregation of Rites, have been recognized by the Pope.

Page 19

- * Saint... At least 2 additional miracles are requested for canonization. The pope reopens the cause at the request of the postulator and Congregation of Rites. If the Pope deems it proper the cause may proceed to canonization. Three consistories (courts) are held. The first is secret, the second is public and the third is semi-public. The Holy Father sets the date for the formal ceremonies of canonization. The Pope himself celebrates the first Mass in honor of the new saint.

NEW IDEAS FOR THAT EASTER DAY FEAST

IRENE KAZANAUSKAS

You probably have your Easter dinner menu all planned. Is it the same year in, year out? This ALMOND ORANGE SAUCE is different

P L A I N AND F A N C Y

tasting and may be used whether you are serving beef, pork or the traditional ham. Your family and guests will not recognize your "old" menu.

Orange Almond Sauce

- $\frac{1}{4}$ cup toasted unblanched almonds
- 1 tablespoon cornstarch
- 1 cup orange juice
- 1 tablespoon butter or margarine
- 3 tablespoons brown sugar (packed)
- $\frac{3}{4}$ teaspoon grated orange rind
- Dash cloves
- Few grains salt

Chop or sliver almonds. Combine cornstarch with orange juice and cook and stir until clear and thickened. Stir in butter, sugar, rind, cloves and salt, and heat thoroughly. Stir in almonds just before serving. Serve with corned beef, pork, or ham. Makes about 1 cup sauce.

For a delicious, but different, glaze — try one of the following on that Easter ham:

Molasses — mix $\frac{1}{2}$ cup each vinegar and molasses.

Jelly — mash one cup cranberry, currant or other tart jelly.

Pineapple — mix $\frac{1}{2}$ cup crushed pineapple and $\frac{3}{4}$ cup brown sugar.

Honey — use $\frac{3}{4}$ cup strained honey.

Butterscotch — mix $\frac{3}{4}$ cup brown sugar, 2 teaspoons dry mustard and a small amount of ham fat.

Applesauce — mix $\frac{1}{2}$ cup corn syrup, 1 cup strained applesauce, and 2 tablespoons prepared mustard.

Sweet Pickle — use liquid drained from gherkins or other sweet pickle.

If, by this time, you are at your wits end for something different to serve during this Lenten season, here is a suggestion for a novel main dish:

Salmon Fritters

Sift together 1 — $\frac{3}{4}$ cups sifted enriched flour, 2 teaspoons baking powder, $\frac{1}{2}$ teaspoon salt and a dash of pepper. Blend 2 eggs, beaten and $\frac{1}{2}$ cup milk. Combine 2 cups drained, flaked salmon (15 $\frac{1}{2}$ oz. can), 1 teaspoon lemon juice and $\frac{3}{4}$ cup finely chopped parsley. Add dry ingredients to milk mixture and blend well. Stir in salmon mixture. Mix thoroughly (dough will be quite thick). Drop by spoonfuls into deep hot fat (375°) and fry until golden brown and crusty. Serve with creamed peas.

Makes 6 servings.

Homes are made, not bought

Spring is a creative time of the year, everything seems to be growing. It is also a good time for the homemaker to bring some of that spring into her home. The world takes on an appearance of newness and, with very little effort, you can bring that same freshness into your home with even a few new furnishings.

When visiting the furniture stores this spring, you will see many new styles that will excite you. The popularity of contemporary design is growing by leaps and bounds, and many new groups are now available.

Early American furniture continues to be a favorite. Making a return visit to the style scene is 18th century furniture.

More and more emphasis is being placed on correlated groupings these days. These groupings consist of living room furniture, which can be "mixed and matched". Various chests and tables can be used in any of the rooms and can be moved

comfortably into another room for a change of scenery.

Another trend is toward natural finishes in wood furniture, allowing the inherent beauty of the wood to show. Patterns and grains in the wood are used to create a design in many table tops.

Color now lies in the blue family. Clear, true blues top the list for spring. But, the perennial — beiges and browns — continue to be strong as basic colors. Various shades of red, too, are being used in occasional chairs to create a bright spot of color in a room.

Light scaling typifies most of the new furniture. It is not massive and overpowering, but fits well into today's smaller homes. A great deal of attention is paid to detail and design. Today's furniture need not be expensive to be beautiful.

Ideas from all over the world can be seen in the new furniture styles. Add these new ideas to your rooms. New furnishings can help bring the light and freshness of springtime into your home.

See you later —

Marijona Cizauskas

Personal Notes

* When MARY ELLEN KNEIZYS became a member of Chapter 27, Norwood, Mass., recently, she became a third generation member. Active in the chapter are her grandmother, V. KOHANSKIENĖ, her mother ALEXANDRA KNEIZYS and her aunt ANGELA KEYACK. Another new member is BARBARA KAY whose mother is also a member of Chapter 27. This is a lovely example of organizational spirit.

* Your editor was pleasantly surprised recently when a voice on the radio announced that "this was Lithuanian Day". Checking the time and the station, I noted that it was the Mary Merryfield program, emanating from Chicago; time was 12:00 noon. Spokesman for Chicago's Lithuanians was former partisan Vladas Jankevicius, now studying engineering. It was noted that Chicago can indeed be termed

LITH. BIBLIOGRAPHY SERVICE
203 MADISON ST.
WESTVILLE, ILL.

the Lithuanian capitol of the world. There are over 400 religious, musical and social organizations in existence therein, in addition, to 2 daily newspapers, several radio programs, many Lithuanian parishes, schools and institutions.

Mr. Jankevičius acquainted the listeners with the many American-Lithuanians, who have gained national recognition: Metropolitan Opera stars Anna Kaskas, Polyna Stoska and Algird Brazis; Ed "Moose" Krause, athletic director of Notre Dame University; Dodger's pitcher Johnny Podres, and others.

The interview was interspersed with recorded Lithuanian musical

selections, featuring the Alice Stephens ansamble plus folk songs, all of which were explained first.

The program closed with a choral rendition of the Lithuanian national anthem the singing of which brought a lump to my throat and a deep longing for the loved hometown — Chicago!

Arrangement for this inspirational, as well as, educational program were made by Miss Merryfield with MRS. JOSEPHINE DAUZVARDIS, Chicago Lithuanians' "first lady", who was mentioned several times during the course of the program.

GREETINGS

FOR A JOYOUS EASTER

*A Final Reminder —
Our current membership
drive ends*

APRIL 1ST!

*Only a few weeks
remain to boost
our membership.*

**HAVE YOU DONE YOUR
PART?**